

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt XVI. De fructu iustificationis, hoc est, de merito bonorum operum,
deq[ue] ipsius meriti ratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

21. Cor. 6.

solum infideles excludit, sed a & fideles quoque fornicarios, adulteros, molles, masculorum concubitores, fures, auaros, ebriosos, maledicos, rapaces, ceterosque omnes, qui lethalia committunt peccata; à quibus cum diuinæ gratiæ adiumento abstinere possunt, & pro quibus Christi gratia separantur.

CAPVT XVI.

De fructu iustificationis, hoc est, de merito bonorum operum, deq; ipsius meriti ratione.

HAc igitur ratione iustificatis hominibus, siue acceptam gratiam perpetuò conseruauerint, siue amissam recuperauerint, proponenda sunt Apostoli verba:

br. Cor. 15.

c. Heb. 6. c.

non est tam

iniustus, de

pen. dist. 2.

d. Heb. 10. in

fin. infr. c. 26.

b Abundate in omni opere bono, scientes quòd labor vester non est inanis in Domino. *c* non enim iniustus est Deus, vt obliuiscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius. Et, Nolite dimittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Atque ideò benè operantibus vsque in finem, & in Deo sperantibus proponenda est vita æterna, & tamquam gratia filijs Dei per Christum Iesum misericorditer promissa, & tamquam merces ex ipsius Dei promissione bonis ipsorum operibus & meritis fideliter

21. Tim. 4.

reddenda. Hæc est enim illa corona & iustitiæ, quam post suum certamen & cursum repositam sibi esse aiebat Apostolus, à iusto iudice sibi reddendam: non solum autem sibi, sed & omnibus qui diligunt aduentum eius. Cum enim ille ipse Christus Iesus tanquam caput in membra, & tamquam vitis in palmites, in ipsos iustificatos iugiter virtutem influat, quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur, & sine qua nullo pacto Deo grata, & meritoria esse possent; nihil ipsis iustificatis amplius deesse credendum est, quominus plenè illis quidem operibus, quæ in Deo sunt facta, diuinæ legi pro huius vitæ statu satisfecisse, & vitam æternam suo etiam tempore, si tamén in gratia decesserint,

erint, consequendam, verè promeruisse censeantur: cum
 Christus Saluator noster dicat: *a* Si quis biberit ex aqua
 quam ego dabo ei, nō sitiet in æternum, sed fiet in eo fons ^{a. Ioh. 4.}
 aquæ salientis in vitam æternam. Ita neq; propria nostra
 iustitia, tamquam ex nobis propria statuitur: neque igno-
 ratur aut repudiatur iustitia Dei. Quæ enim iustitia nostra
 dicitur, quia per eam nobis inhærentem iustificamur: illa
 eadē Dei est, quia à Deo nobis infunditur per Christi me-
 ritum. Neq; verò illud omittendum est, quòd licet bonis
 operibus in Sacris literis vsque aded tribuatur, vt etiam <sup>b. Matt. 23. in
 f. & Matt. 9.
 circa 6.</sup>
 qui vni ex minimis suis potum aquæ frigidæ dederit, pro-
 mittat Christus eum non esse sua mercede cariturum: &
 Apostolus *c* testetur, id quod in præsentī est momenta-
 neum, & leue tribulationis nostræ, supra modum in subli-
 mitate æternæ gloriæ pondus operari in nobis: absit tam-
 en, vt Christianus homo in se ipso vel confidat, *d* vel
 gloriatur, & non in Domino; cuius tanta est erga omnes
 homines bonitas, vt *e* eorum velit esse merita, quæ sunt
 ipsius dona. *f* Et quia in multis offendimus omnes; vnus
 quisque sicut misericordiam & bonitatem, ita seueritatem
 & iudicium ante oculos habere debet, neque se ipsum ali-
 quis, *g* etiam si nihil sibi conscius fuerit, iudicare: quo-
 niam omnis hominū vita non humano iudicio examinā-
 da & iudicanda est, sed Dei: *h* qui illuminabit abscondi-
 ta tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc
 laus erit vnicuique à Deo, qui, vt scriptum est, *i* reddet v-
 nicuique secundum opera sua. <sup>i. Matth. 16.
 Rem. 8.</sup>

Post hanc Catholicam de iustificatione doctrinam, quā
 nisi quisque fideliter firmiterque receperit, iustificari non
 poterit; placuit sanctæ Synodo hos Canones subiungere,
 vt omnes sciant, non solum quid tenere & sequi, sed et-
 iam quid vitare & fugere debeant.

REMISSIONES.

V Ide P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 2. q. 152. n. 20. P. Egid. de
 Sacram. & censuris, tom. 2. disp. 2. dub. 20. nu. 160. 160. cum seqq.
 & disp. 4. num. 15.

D

DE IV-